

SVOJE NEĆEMO, TUĐE NE DAMO

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, kojima je njihovo vlastito draže i preče od tuđeg.

Braćo moja u Dini Islamu! Puno je onih koji kažu: "Kud svi Turci, tu i mali Mujo!" i koji se te izreke čvrsto drže, nebitno koliko ih to koštalo. A malo je onih koji se drže izreke: "Budi na strani istine, pa makar bio i usamljen.", jer je puno lakše prepustiti se struji i bujici, negoli plivati uzvodno i prkositi snazi vodene struje.

Sve je manje onih koji drže do sebe i svoga i koji govore: "Tuđe neću, svoje ne dam.", a sve više onih koji prodaju vjeru za večeru i koji se ponašaju u smislu: "Svoje neću, tuđe ne dam."

Ove navedene činjenice su kristalno jasne i bivaju sve očitije u ovom periodu kada se lagahno približavamo završetku još jedne gregorijanske, sunčeve godine i kada se pripremamo, kako to Švabe kažu, za "plazanje u Novu godinu". Mnogi muslimani su na socijalnim medijima ponosno objavili fotografije svojih okićenih jelki i svojih priprema za doček Nove godine, dok će neki čak i božić proslaviti (pogotovo ako žive u mješovitom braku).

Naravno, kada te ljude upitaš zašto to rade, prvo će te čudno pogledati, a onda će ti naći hiljadu izgovora: da mi živimo u modernom društvu, da poštujemo druge, da slijedimo tradiciju svojih predaka, da u tim stvarima nema ništa loše, da se treba malo opustiti, da su to međunarodni praznici, da je to prilika da se okupi društvo i sumira protekla godina itd.

Oni ne razmišljaju o činjenici da nema međunarodnih praznika, već samo vjerski i državni praznici, pri čemu su mnogi vjerski ujedno i državni praznici, dok mnogi državni praznici vuku korijene iz paganskih tradicija.

Zato se prilikom slavljenja nekog praznika treba dobro raspitati o tome šta se tim povodom slavi, jer nije svejedeno i nije: "Hajde šta fali!?" Jer onaj ko slijedi običaje drugih, on njima i pripada. Ko slijedi kršćanske običaje, on njima i pripada. Ko slijedi židovske običaje, on njima i pripada. Ko slijedi mušričke (paganske) običaje, on njima i pripada. Itd.

S tim u vezi smatram vrlo važnim, i mislim da je za to krajnje vrijeme, da svako sebe zapita: kome pripada? Je li on kršćanin? Ili je jevrej? Ili je mušrik – paganin? Ili je neka međunarodna tvorevina? Ili je, možda, musliman? Naravno, nakon završenog razmišljanja treba da donese jasnu odluku o tome u kojem pravcu će dalje ići i kako će se ubuduće ponašati, jer svako djelo ima i svoju posljednicu, a bez obzira na sve naše želje postoje samo dva puta – Pravi put i stranputica. A od izbora našeg puta, ovisi i naša sreća ili nesreća. Jer ova dva puta se ne prepliću, već su jasno odvojena i vode različitim stranama. I na kraju svakog od ta dva puta stoje samo po jedna vrata – vrata koja vode u Edenske vrtove i vrata koja vode u Vatru paklenu.

U tom smislu još jednom treba razmisliti: da li nam u našem domu treba jelka, o kojoj smo prije govorili i vrlo jasno dali do znanja da njeno kićenje ima pagansku osnovu? Ona jeste lijepa i podsjeća nas na naše djetinjstvo i neka lijepa vremena, kada su se ljudi više voljeli, cijenili i poštovali. Ali, to što je nešto lijepo ne znači da ne može biti štetno i opasno. Zar nam nije dovoljno kad nam se kaže da nešto nije muslimansko? Da je pagansko. Da je kršćansko. Zar niste čuli kako ovdje zovu jelku? Christbaum (kristovo drvo). Jeste li čuli ikoga da kaže da je to muslimansko drvo?

Ista je stvar i sa proslavom Nove godine. Na stranu to što se noć sa 31.12 na 1.1. naziva "najluđom noći", u kojoj ljudi žele da se lumpovanjem i ludovanjem te paljenjem raketa i petardi istresu, zanesu i zaborave godinu koja ostaje iza njih i koja je vjerovatno bila teška za njih.

Proslava Nove godine je za muslimana vjerski problem, jer tu noć kršćani slave praznik u čast pape Silvestra, dok je to, kao što smo prije naglašavali, praznik koga su rimski pagani slavili u čast božanstva sunca Janusa, po kome je mjesec januar i dobio ime.

A osim toga, to je i etički problem. Zagađivanje zraka, kojim se utječe na klimatske promjene; pravljenje buke, kojom se uznemiravaju i stresaju ljudi i životinje; trošenje novca na petarde i rakete dok je u svijetu puno gladnih ljudi, a neki čak i umiru od gladi; nesaosjećajnost sa unesrećenim i ratom pogođenim ljudima, koji tu noć ispod aviona i bombi provode u iščekivanju i strahu hoće li dočekati slijedeće jutro, a i već su mnogo voljenih izgubili.

Ja se nekada pitam: kako uopće možemo mirno spavati? A nekamoli slaviti? I to šta slavimo? Novu godinu? Počuj to! Slavi čovjek Novu godinu! Šta mu to uopće znači? Možda će se 1.1. još upitati što mu je to trebalo? A već 2.1. će sve zaboraviti i nastaviti život, sa novim cijenama artikala.

Braćo moja draga! Daleko od toga da želim nečiju inteligenciju da potcijenim ili da sebe uzdignem! Ne daj, Bože! Samo želim da nas podstaknem da razmislimo o smislu onoga što radimo.

Molim Dragog Allaha da nas uputi na Pravi put, put onih kojima je darovao Svoje blagodati. A ne na put onih koji su Njegovu srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali. Amin.